

نقش مشاوره در کاهش استرس‌های دوره سالمندی

دکتر عبدالله شفیع آبادی^۱

چکیده

انسان در همه سنین و در همه جا در زمینه‌های گوناگون به نوعی دچار استرس و عوارض ناشی از آن است. سالمندان با مشکلات متعدد از جمله تغییرات در اندام‌های بیرونی و درونی بدن، کاهش و اختلال در عملکرد ارگانیسم، نیاز به جلب توجه و قدرت طلبی، زورنجی و یکدندگی، اختلال در حافظه نزدیک، و احساس تنها‌یی دست به گریبانند.

از استرس به عنوان حالت تنش روانی و محركی یاد می‌شود که تمامیت تیستی، روانی و اجتماعی انسان را تهدید می‌کند. سالمندان استرس را در حالات متعدد جسمانی، روانی، و رفتاری تجربه می‌کنند و در هر حالت با عالیم گوناگون روبه‌رو هستند.

از طریق مشاوره، که رابطه‌ای رویارویی و مملواز تفاهم و همدلی بین مراجع و مشاور است و در آن مشکل مراجع مطرح می‌شود و مورد بررسی قرار می‌گیرد و مراجع نحوه تصمیم‌گیری درست و حل مشکل را می‌آموزد، می‌توان سالمندان را در حل مشکلات و آموزش شیوه‌های برخورد صحیح با آنها یاری داد.

در پایان پس از ارائه نتایج دو پژوهش در زمینه مشکلات سالمندان، روش‌های فردی و گروهی مشاوره به عنوان وسیله‌ای برای کاهش عوامل استرس‌زا (استرسور) و ایجاد آرامش در سالمندان مطرح شده است.

کلید واژه‌ها: استرس، سالمندی، مشاوره

۱. استاد دانشگاه علامه طباطبائی

انسان در همه جا و در همه سنین در زمینه‌های گوناگون به نوعی دچار استرس و عوارض ناشی از آن است. سالمندان که دوره سالمندی رامی گذرانند با مشکلات متعددی در حیطه‌های مختلف دست به گریبانند. مشاوران ماهر و کارآزموده می‌توانند با پهنه‌گیری درست از فنون مختلف مشاوره، سالمندان را در حل مشکلات و آموزش شیوه‌های برخورد صحیح با آنها یاری دهند. بررسی تاریخچه دوره پیری که با بیماری و ناتوانی، بی‌کفایتی، ضعف و افسردگی مشخص می‌شود، به قرن بیستم برمی‌گردد که با افزایش تعداد سالمندان در جوامع توسعه یافته همراه بوده است. برای نمونه، در آمریکا جمعیت بالای ۶۵ سال در ۱۹۰۰ میلادی برابر ۱،۳ میلیون نفر (۴٪ کل جمعیت)، در ۱۹۵۰ میلادی برابر ۱۲،۲ میلیون نفر (۸٪ کل جمعیت) و در ۲۰۰۰ میلادی برابر ۳۵ میلیون نفر (۱۲٪ کل جمعیت) بوده است (لوپین و وان، ۲۰۰۴). آمار سالمندان بالای ۶۰ سال در ایران در سال ۱۳۷۵ برابر ۲,۱۵۴,۸۲۹ نفر (۶٪ کل جمعیت) و در سال ۱۳۸۰ برابر ۲,۲۸۴,۱۰۲ نفر (۶٪ کل جمعیت) بوده است و براساس محاسبات به عمل آمده در سال ۱۳۹۰ به ۲,۶۲۷,۷۵۸ نفر (۷٪ کل جمعیت) بالغ خواهد شد (برنامه، ۱۳۸۳). در این مقاله ابتدا ویژگی‌های مهم دوره سالمندی معرفی می‌شود. سپس استرس و عوارض استرس را مورد بررسی قرار می‌گیرد و در پایان نقش مشاوره در کاهش آلام و مشکلات سالمندان مطرح می‌گردد.

ویژگی‌های دوره سالمندی

سالمندی معانی متعددی دارد و از دیدگاه‌های مختلف به شیوه‌های متفاوت نگریسته می‌شود. برای مردم عادی سالمندی همیشه بالا رفتن سن و کهولت همراه است. به نظر آنان سالمندکسی است که با خاطرات گذشتہ‌اش زندگی می‌کند و آینده را با مسائل و مشکلات سالمندی همراه می‌بیند. پزشکان، روان‌شناسان و جامعه‌شناسان با علاقه فراوان به مطالعه این دوره پرداخته‌اند و پس از مطالعات استانلی هال^۱ دوره پیری به عنوان جزء اجتناب‌ناپذیری از محتوای روان‌شناسی رشد مطرح شد. در دهه ۱۹۴۰ میلادی با طرح مدل‌های نظری بیولوژیکی پیری، بیماری‌های مختلف جزء مهمی از ویژگی‌های این دوره محسوب شدند. در دهه ۱۹۶۰ میلادی، مدل‌های اولیه جامعه‌شناختی درباره پیری بر کناره گیری افراد پیراز فعالیت‌های اجتماعی تأکید داشتند. در دهه ۱۹۷۰ میلادی مطالعات فراوانی درباره تغییرات عملکرد ذهنی و جسمانی دوره پیری به ویژه دگرگونی در حافظه و تکلم انجام گرفت. مطالعات طولی به عمل آمده در دهه‌های ۱۹۸۰ و

۱۹۹۰ میلادی نشان دادند که گرچه حرکت و سرعت و سایر فعالیت‌های حافظه با گذشت سن رو به کاهش می‌نهند، ولی بسیاری از مهارت‌های ذهنی با گذشت سن توسعه می‌یابند و مغز انسان همواره نورون‌های جدیدی ایجاد می‌کند (لوپین و وان، ۲۰۰۴).

سالمندی عبارت است از تغییرات کاهشی تدریجی در ارگانیسم که نه به وسیله بیماری‌ها و حوادث، بلکه بر اثر گذشت زمان حاصل می‌شود. به نظر روان‌شناسان، سالمندی دوره‌ای از زندگی است که معمولاً از ۶۰ تا ۶۵ سالگی آغاز می‌شود و در آن تغییراتی در شکل و عملکرد اندام‌های درونی و بیرونی بدن به وجود می‌آید و سازگاری فرد با محیط مختلف می‌گردد، تغییرات در سوخت و ساز بدن، باعث کاهش فعالیت‌های عضلانی - عصبی روزمره و دگرگونی در وضع ظاهری اندام‌ها می‌شود. سالمندی به هیچ وجه بیماری تلقی نمی‌شود، بلکه ضرورتی اجتناب‌ناپذیر در گذرگاه زندگی و مسیر طبیعی رشد است. سالمند از طریق آشنایی با مسائل و مشکلات دوره سالمندی باید خود را از قبل برای مقابله صحیح با آنها آماده سازد (شفیع آبادی، ۱۳۸۲).

سالمندان چون از قدرت و موقعیت اجتماعی پیشین خود بی‌بهره می‌شوند، گرفتار استرس و عوارض ناشی از آن می‌گردند و هر زمان که احساس کنند تسلط بر محیط و اطرافیان را از دست داده‌اند، وضعیت بحرانی آنان تشديد می‌شود. برای سالمندان اين نكته مهم است که احساس کنند هنوز ديگران به وجود آنان محتاجند و آنان می‌توانند به فعالیت‌های روزانه خود در حد امکان ادامه دهند. اگر چنین احساسی در آنان پدید آید و تقویت شود، احتمال ابتلا به استرس و عوارض ناشی از آن کاهش می‌یابد.

در دوره سالمندی علایق محدود می‌شود و فرد سالخورده از پذیرفتن عقاید جدید سر باز می‌زند. شدت زودرنجی و عصبانیت، و پیدایش حالات بدینی از دیگر ویژگی‌های دوره سالمندی است که بهداشت روانی سالمندان را مختل می‌سازند (بیرن و اسلامان، ۱۹۹۲).

سالمند، زود احساس خستگی می‌کند، قامتش خمیده و موهایش سپید می‌شوند، دندان‌هایش به تدریج می‌ریزند، بینایی و شنوایی او کم می‌شود، پوست بدن چروک می‌خورد، تنگی نفس فرا می‌رسد، قوه تفکر کاهش می‌یابد، درد در اندام‌های مختلف آغاز می‌شود، و اختلال در تعیین موقعیت و جهت یابی پدید می‌آید (بلسکی، ۱۹۹۹).

یکی از تغییرات مشخص دوره سالمندی بروز اختلال در حافظه نزدیک است. بدین معنی که سالمندان به طور مکرر یک مورد را بیان می‌کنند زیرا به خاطر نمی‌آورند که چند لحظه قبل آن را گفته‌اند. در حالی که خاطرات دوره جوانی را به خوبی به یاد می‌آورند و توصیف می‌کنند.

سالمدان احساس تنها بی و بی کسی می‌کنند و به جلب توجه اطرافیان نیاز نمی‌برند. چنانچه آنان نتوانند به روال عادی توجه دیگران را به خود جلب کنند، به تمارض دست می‌زنند و سعی می‌کنند بدین وسیله محیط را کنترل کنند و دیگران را به اطاعت از خود وادارند (وایت بورن^۱، ۱۹۹۶).

سالمدانی که زندگی گذشته آنان خشک و انعطاف‌ناپذیر بوده است، بیشتر به عوارض روانی سالخوردگی گرفتار می‌شوند و بر عکس، کسانی که در طول زندگی گذشته انعطاف‌پذیر و شاد و امیدوار بوده‌اند، بیش از دیگران عمر می‌کنند و کمتر از عوارض روانی سالخوردگی رنج می‌برند. بازنیستگی، کاهش روابط اجتماعی و درآمد از عوامل استرس‌زا^۲ دوره سالمدانی محسوب می‌شوند. این عوامل می‌توانند به افسردگی بین‌جامند که با علایمی نظیر بی‌قراری، بی‌اشتهاایی، و بی‌خوابی شدید همراه است. در نهایت می‌توان گفت که تغییرات دوره سالمدانی در طرز فکر، احساسات، باورها، ارزش‌ها، نگرش‌ها و شخصیت سالمدان کاملاً مشخص است و رفتار او را با دیگران تحت تأثیر قرار می‌دهد. شادروان مهدی سهیلی وضعیت و حالت دوره سالمدانی را در متن زیر به طور زیبا توصیف کرده است:

کای جوان، فصل پیری تورسید	دیشب آیینه رو به رویم گفت:
تارهایی به رنگ صبح دمید	از دل مسوی‌های شبرنگت
همچو مرغی ز دام جسته، پرید	از رخت، جلوه‌های زمان شباب
چهره همچو آفتابت کو؟	بی خبر، جلوه شبابت کو؟
وز کف من، گل جوانی رفت	وای آمد خزان زندگیم
خوش ترین دوره کامرانی رفت	کام نابره، کام نادیده
چهره گلگون ارغوانی رفت	زردرویی بماند و از کف من
همه با رنج و سخت جانی رفت	رفت عمرم چو تند باد، ولی
ولی ندانم، کی آمد و کی شد؟	روزگار جوانی ام طی شد

استرس و نشانه‌ها

استرس جایگاه مهمی در مباحث روان‌شناسی دارد و روان‌شناسان چگونگی واکنش به عوامل استرس‌زا را از دیدگاه‌های مختلف مورد بحث و بررسی قرار داده‌اند. هانس سلیه^۲ (۱۹۷۶)

استرس را یک واکنش به محرك‌های محیطی تعریف می‌کند. به اعتقاد لازاروس^۱ (۱۹۸۹) استرس حالت تنفس روانی است که به وسیله رویدادها و فشارهای جسمانی، روانی و اجتماعی به وجود می‌آید. به بیان دیگر، هر محركی که تمامیت زیستی، روانی و اجتماعی انسان را تهدید کند، عامل استرس‌زن‌مایده می‌شود و موجب استرس می‌شود. می‌توان گفت کسانی که بیشتر در معرض عوامل استرس‌زا قرار دارند، برای ابتلاء به انواع ناراحتی‌های جسمانی و روانی مستعدترند. تفسیر و ارزیابی ادراکی فرد از عامل استرس‌زا (استرسور) در شدت و میزان اثرگذاری عامل استرس‌زا در انسان نقش به سزایی دارد.

استرس به صورت پاسخ‌های متنوع بدنی (سردرد، سرگیجه، دردهای شکمی، بی‌خوابی، خستگی)، روان‌شناختی (ناراضایتی از موقعیت موجود، اضطراب، تنفس، بی‌قراری، افسردگی)، و رفتاری (استفاده از دارو، سیگار، داروهای اشتها آور) متجلی می‌شود. از این‌رو، در استرس علی‌می نظیر بیم و نگرانی، نزدیک بودن خطر، ناتوانی در تمرکز حواس، احساس تنفس، احساس ناتوانی در برخورد با موقعیت‌ها و سعی در اجتناب از آنها، ناتوانی در گفتار و ناهمانگی حرکتی، تنفس عضلانی، افزایش ضربان قلب و فشار خون، خشک شدن دهان، و تکرر ادرار به خوبی مشهودند. لازم به یادآوری است که اضطراب و استرس رابطه نزدیکی دارند و اضطراب بر اثر استرس حاصل می‌شود. هر چه کنترل فرد بر روی موقعیت‌ها و محرك‌های استرس‌زا بیشتر باشد، کمتر مضطرب می‌شود. به عبارت دیگر، فرد زمانی دچار اضطراب می‌شود که راهی برای کنار آمدن با عوامل استرس‌زا پیدا نکند.

فرد در برابر عوامل استرس‌زا (استرسورها) می‌تواند دونوع واکنش داشته باشد: اول پاسخ به صورت ناکامی که با علائمی نظیر سردرد، اختلالات معده‌ای، آشفتگی خواب، فشار خون بالا، کهیر پوست و در نهایت با افسردگی همراه است. دومین نوع پاسخ به صورت اضطراب است که با احساس بی‌کفایتی، نبود اطمینان، ابهام در تفکر، و گاهی هراس همراه است. اضطراب شدید با نشانه‌هایی مانند تیک، کهیر پوست، تغییر صدا، و کاهش وزن مشخص می‌شود (مارکیدس^۲، ۱۹۸۹).

مشاوره

مشاوره نوعی کمک تخصصی است که از جانب مشاور به مراجع ارائه می‌شود تا او بتواند مشکلش را تجزیه و تحلیل کند، خویشتن را بیشتر و دقیق‌تر بشناسد، و در نهایت راه حل‌هایی را برای آن بیابد. مشاوره، سازگاری مراجع را با خودش و اطرافیان و نیز میزان مسئولیت‌پذیری و رشد او را

افزایش می‌دهد. مشاور در جریان مشاوره با بهره‌گیری از صلاحیت‌های علمی و تجارب مفید شغلی، مراجع را در شناسایی امکانات و کسب بینش بیشتر برای حل مشکلاتش یاری می‌دهد (شفیع‌آبادی، ۱۳۸۳؛ کوری، ۱۹۹۶).

می‌توان نتیجه گرفت که در مشاوره، در رابطه‌ای رویارویی به تجزیه و تحلیل مشکل کنشی فرد و جستجوی راه حل‌های مناسب اقدام می‌شود. مراجع از طریق گفتگوی حضوری با مشاور در جوی مملو از تفاهم و همدلی، خود را بهتر و بیشتر می‌شناسد، نحوه تصمیم‌گیری درست را می‌آموزد، و سرانجام راه حل مناسبی برای مشکل خود پیدا می‌کند. مشاور راز نگهدار است و مطالب مطرح شده در جلسه مشاوره را با هیچ‌کس در میان نمی‌گذارد و هیچ‌گاه به جای مراجع و برای او تصمیم نمی‌گیرد.

کاربرد شیوه‌های مشاوره و روان درمانی شناختی- رفتاری برای کاهش اختلالات کم‌خوابی و افسردگی سالمندان مؤثر واقع می‌شود. انتخاب شیوه‌های مشاوره و درمان سالمندان، علاوه بر تخصص مشاور با وضع جسمانی- روانی سالمند و محل سکونت او (خانه سالمندان یا منزل بستگان) بستگی دارد (کاپی لیز، ۲۰۰۱؛ فلويد و اسکوجین، ۱۹۹۸).

نقش مشاوره

سالمندان با مسائل و مشکلات متعددی دست به گریبانند که برای مقابله درست با آنها به کمک‌های تخصصی در زمینه‌های مختلف از جمله مشاوره نیاز مبرم دارند. آنان همچنین توانایی‌هایی دارند که با کمک مشاور می‌توانند از آنها بهره‌گیرند. برای آشنایی با برخی مسائل و مشکلات سالمندان به نتایج دو پژوهش اشاره می‌شود.

شفیع‌آبادی و علی‌اکبری (۱۳۷۰) در پژوهشی با عنوان «بررسی مشکلات عاطفی، جسمانی، اجتماعی سالمندان ساکن در منازل و آسایشگاه‌ها» که در تهران با استفاده از پرسشنامه‌ای با یکصد نفر سالمند انجام دادند، نتیجه گرفتند که گرچه ترس از مرگ در هر دو گروه وجود دارد، ولی میزان و شدت آن در سالمندان ساکن در منازل کمتر است. پذیرش سالمندی در هر دو گروه تأیید شد. همچنین ناراحتی‌های جسمانی در سالمندانی که در آسایشگاه زندگی می‌کنند، بیشتر از سالمندانی است که در منازل خود به سر می‌برند. در نهایت مشخص شد که ستیزه‌جويی و بروز رفتارهای پرخاشگرانه با اطرافيان در سالمندان ساکن در آسایشگاه‌ها بیشتر از سالمندانی است که در منازل با اقوام زندگی می‌کنند.

شفیع‌آبادی و حسینی رضی (۱۳۷۰) در پژوهش دیگری با عنوان «بررسی و مقایسه میزان افسردگی سالمندان زن و مرد مقیم در آسایشگاه کهریزک تهران» که با یکصد نفر سالمند انجام

دادند، نتیجه گرفتند که میزان افسردگی در زنان سالمند بیشتر از مردان سالمند است؛ میزان افسردگی در سالمندان معلول بیشتر از سالمندان غیرمعلول است؛ میزان افسردگی در سالمندان بیسواند بیشتر از سالمندان باسواد است؛ افسردگی در سالمندانی که سن بالاتری دارند بیشتر از کسانی است که دارای سن پایین تری هستند؛ و افسردگی در سالمندان همسر فوت شده بیشتر از سالمندانی است که همسرشان در قید حیات است.

آگاهی از مسائل و مشکلات دوره سالمندی، مشاور رادر انتخاب روش برخورد درست و نیز فراهم آوردن امکانات و وسائل لازم برای کمک به حل مشکلات سالمندان پاری می‌دهد. آنچه را که همه سالمندان بدان نیاز مبرم دارند، گوش دادن فعال به گفته‌هایشان و بذل توجه و محبت و صمیمیت به آنان است. این موارد در تمام روش‌ها و فنون مشاوره باید به طور جدی مورد توجه مشاور قرار گیرد. برخی روش‌های مقابله با استرس سالمندان را می‌توان چنین خلاصه کرد:

۱- ارائه اطلاعات در زمینه عامل استرس‌زا و افزایش دانسته‌های آنان که در نهایت می‌تواند به مقابله با استرس و در نتیجه به کاهش آن منتهی شود. نوع و میزان اطلاعات مورد نیاز، به موقعیت و وضعیت سالمند بستگی دارد و در انتقال آنها باید اصول لازم رعایت شود تا مؤثر و مفید افتد.

۲- انجام برخی اعمال و تلاش‌های مستقیم با سالمند که به کاهش عامل استرس‌زا (استرسور) منجر می‌شود، نظیر تجویز داروهای مناسب، و تشکیل جلسات مشاوره فردی و گروهی.

انسان در هر سی قابلیت تغییر و دگرگونی دارد. به عقیده بلسکی (۱۹۹۹) شیوه مشاوره و روان‌درمانی شناختی-رفتاری در تغییر شناخته‌های معیوب، الگوی فکری غیرمعقول، و استرس‌های دوره سالمندی بسیار مؤثر است. به نظر بک (۱۹۷۳) اولین گام مهم در مشاوره و روان‌درمانی شناختی تعیین هدف‌ها به طور عینی و رفتاری است. در این زمینه باید به سالمند فرصت کافی داده شود تا با دقیقت هدف‌های خود را مشخص سازد و با مشاور در میان بگذارد. گاهی ضرورت ایجاب می‌کند که مشاور برای کمک به سالمند از ابزار و وسایل مختلف نظیر تخته، گچ، کاغذ، و ماژیک در جلسه مشاوره استفاده کند.

در خاتمه به نظر نگارنده گرچه ممکن است برخی نظریه‌ها و شیوه‌های مشاوره و روان‌درمانی در موقعیت‌هایی کارآمدی بیشتری داشته باشند، ولی مشاور هیچ‌گاه نباید در همه موارد خود را به استفاده از یک روش مقید سازد. از این رو، مشاوری که با سالمندان کار می‌کند، باید در زمینه تمام نظریه‌های مشاوره و روان‌درمانی دانش نظری کافی داشته باشد و چگونگی کاربرد آنها را در موقعیت‌های گوناگون به خوبی بداند.

منابع

فارسی

- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور. (۱۳۸۳). برنامه هفته‌نامه خبری، سال سوم، شماره ۱۰۶، اسفند.
- شفیع‌آبادی، عبدالله. (۱۳۸۲). راهنمایی و مشاوره تحصیلی و شغلی: مفاهیم و کاربردهای. تهران: انتشارات سازمان سمت.
- شفیع‌آبادی، عبدالله. (۱۳۸۲). مبانی روانشناسی رشد. تهران: انتشارات چهره.
- شفیع‌آبادی، عبدالله و حسینی رضی، ثریا. (۱۳۷۰). بررسی و مقایسه افسردگی سالمندان زن و مرد مقیم آسایشگاه کهریزک تهران. پایان‌نامه چاپ نشده، دانشگاه آزاد اسلامی.
- شفیع‌آبادی، عبدالله و علی‌اکبری، مهناز. (۱۳۷۰). «بررسی و مقایسه افسردگی سالمندان زن و مرد مقیم آسایشگاه کهریزک تهران. پایان‌نامه چاپ نشده، دانشگاه آزاد اسلامی.

انگلیسی

- Beck, A.T. (1973). *the Diagnosis and Management of Depression*. Philadelphia: university of pennsylvania press.
- Belsky, J.K. (1999). *The psychology of aging: Theory, Research, and Interventions*. New York: Brooks / Cole Publishing Co.
- Birren, J. E. & Sloane, R.B. (Eds). (1992). *Handbook of Mental Health and Aging (2nd ed)*. New Jersey: Englewood Clifts, prentice - Hall .
- Cappeliez, p. (2001). Presentation of depression and response to group Cognitive therapy with older adults. *Journal of clinical Group Psychology*, 6 (3) : 165 - 174 .
- Corey, G. (1996). *Theory and Practice of Counseling and Psychotherapy*. California: Brooks / Cole Publishing Co .
- Floyd, M.& Scogin, F. (1998). Cognitive-behavior therapy for older adults: how does it work?. *Psychotherapy*, 35(4), 459-463.
- Lazarus, A. A. (1989). *The Practice of Multimodal Therapy*. Baltimore: Johns Hopkins university press .
- Lupien, S. J. & Wan, N. (2004). Successful ageing: from cell to self. *The Royal Society*, 359, 1413 - 1426 .
- Markides, K. S. & Cooper, C.L. (Eds). (1989). *Aging Stress, and Health* . Chichester, England: John Wiley & Sons.
- Selye, H. (1976). *The Stress of Life*. New York: Mc. Graw - Hill.
- Whitbourne, S.L. (1996). *The Aging Individual Physical and Psychological Process*. New York: Spuinger.